

החיות הכפיים הקצובות גוסה בית העם גברו והלכו. אילו טייל לו להנאתו אדם בכביש הסמוך היה אולי מהרהר בחיך: "הקהל ודאי זרק כבר את ה"חברה" לתעלות המים..."

כזאת היתה לפחות ההרגשה של חמש הרבבות שמילאו את האיצטד הרמת-גני, דקות ספורות לפני שעלו נבחרי יוגוסלביה וישראל על מגרש-הדשא הרחב והמקושט. שום הימורים לא נערכו בקנה מידה רגיל, רעשן בודד חרק בקושי בידיו של אחד כדורגל מושבע, העיניים קיפו לחזות בכדורגל, אך לא בכדורגל ישראלי, אלא בהדגמת שיעור מאלף מרגלי ה-11 הנחשבים בין הטובים בעולם. כל תקווה לעמידה איתנה לא הובאה בחשבון, ומספרים אסטרונומיים בישרו את גודל האסון. האופטימיסט הגדול ביותר היה אולי מעריך את הנוק ב"4:0. השאר החלו למנות מ"6 ומעלה.

אולם בהדרגה השתנה צלילן של מחיאות הכפיים הקצובות, המביעות בדרך כלל חוסר-סבלנות ואי-שביעות-רצון. הכדור הוצב ב"מרחק 30 מטרים מהשער היוגוסלבי. שחקן ישראלי עמד לבעוט בו. ישראל היתה בהתקפה והתוצאה? — את מה שלא פילל איש, עשה הכדור העגול במגרש, ו"11 ישראלים בעלי רצון של ברזל, 0:0, 15 דקות לפני הסיום, היתה תוצאה שאפילו חולה-רוח כמוסד סגור לא היה מעלה על דעתו הבלתי-שפויה. אולם הדבר קרה, השבוע, ומן קצר לאחר המפלה המבישה במשחק הכדורגל נגד יוון, בניגוד לכל החישובים התיאורטיים ה-

הנחמה הגדולה

מוקרימים,

של פסימיסטים ואופטימיסטים כאחד.

אינם לא האמין

פעמיים, לפני ארבע שנים, ניצחו היוגוס"לבים את הישראלים חסרי-הנסיון, ביחס"שערים גבוה (0:6; 2:5). לפני כמה חודשים, בהתמודדות השלישית, שנערכה בסקופליה, יוגוסלביה, חסמה הנבחרת הישראלית את שערה, העמידה את עצמה בתוך רחבת השער, ספגה כתוצאה מכך רק שער אחד, וחוללה סנסאציה גדולה.

אולם אז היו השחקנים במלוא כושרם. איש לא האמין כי לאחר המשחק הכושל מול היוגוסים יוכלו הישראלים לחזור על אותה ההצלחה, על אף השינויים שחלו בהרכב נבחרתם.

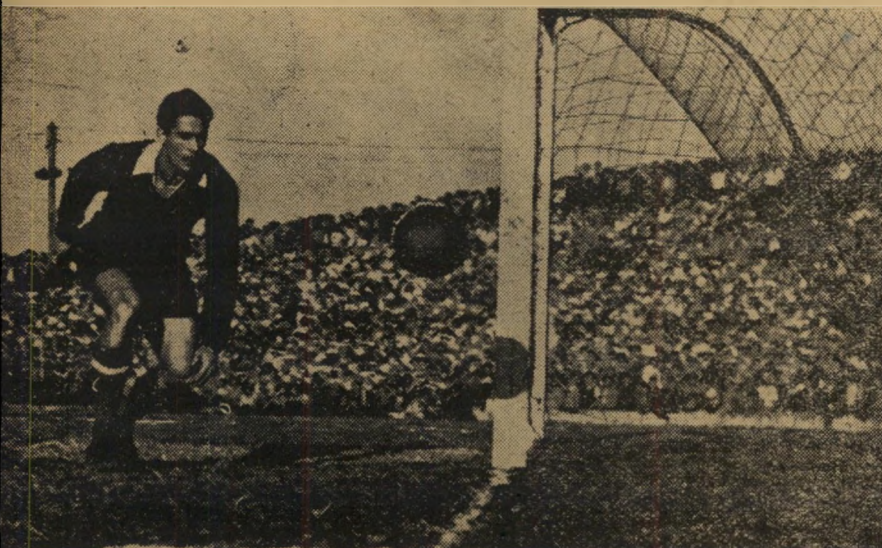
הצופים פקחו עיניים

ברור היה כי 50 אלף הצופים לא באו לחזות במאבק גומלין. היה זה צלצול מלים יותר מדי מגוחך. הם באו כולם כאחד על מנת לראות את היוגוסלבים עם אלילים כ"בובק, צייקובסקי, מיטיץ ועוד, סקחו את עיניהם לרווחה למראה ההתנגדות העזה של הישראלים. תחילה היו מחיאות הכפיים ני"מוסיות גרידא. זה כלום, מיו יתמלא השק

צילוי ההמנונים היוגוסלבי וישראלי זקפו קומת 22 השחקנים. יותר מ"50 אלף צופים הביטו ברעד לעבר 11 האורחים שעמדו, לפי כל המשוער, להפציץ פעמים רבות את השער הישראלי. למרות אי-השוויון הגדול והבולט בין שתי הקבוצות היריבות, קבע רק שער אחד ויחיד את נצחון היוגוסלבים.

ענקים וגמדים

רק ארבעה כדורים נשלחו במשך כל המשחק לעבר השער היוגוסלבי, אך אלה הספיקו ליצור רושם עצום באיצטד המלא. לשוער סטויאנוביץ לא היתה מלאכה רבה בזמן שחבריו לחסו על כל כדור.

כדור בודד

השופט האנגלי המצויין דינגלד גיימס ליף לא הסתפק רק בהפעלת משרוקיתו. הוא רץ לכל מקום בו עבר הכדור, חש לעזרתו של פצוע יוגוסלבי על המגרש.

שיפוט אבהי